

[Kjær Rasmussen.]

hvad de nu ellers hedder — men jeg vil gerne have lov til at pege på Esbjerg som den by, hvortil en udflytning burde foretages. Jeg skal anføre nogle meget vægtige grunde herfor.

Det grønlandske erhvervsliv er og vil i lang tid fremover være baseret på fiskeri-erhvervet. Derfor er det for mig at se mest rationelt at placere KGH eller dele af den på et sted, hvor man i forvejen har en stor fiskerihavn. Der er flere grunde: en kutterflåde — og altså også Grønlands — har brug for at kunne blive forsynet med en mængde materiel. I Esbjerg har man et vidt forgrenet net af virksomheder, som tager sig af den stedlige fiskerflådes forsyninger. Handelens folk vil altså have mulighed for at udsøge sig de rette materialer til forsendelse til Grønland; det var den ene vej. Men også når den grønlandske fisk skal distribueres fra dansk område, er Esbjerg bedst egnet, så vidt jeg kan se. De grønlandske fiskeriprodukter vil i Esbjerg kunne modtages til behandling, opbevaring og videre forsendelse. Det, der i flere havnebyer vil volde kvaler, nemlig opbevaringen, er ikke noget problem i Esbjerg, idet der er gode muligheder for leje af køle- og frysehusplads.

Med hensyn til afsætningen af de grønlandske produkter er det vigtigt med et veludbygget fiskeeksporterhverv. Et sådant har man i Esbjerg, og jeg vil i denne forbindelse da heller ikke undlade at nævne de store transportvirksomheder, der allerede er på stedet. Den nære forbindelse, der nu er etableret mellem visse Esbjergfirmaer og Grønlands erhvervsliv, må for mig at se være tungtvejende, når man skal vælge placeringen. I parentes bemærkes, at Esbjerg hvert år modtager et stort antal børn fra Sukkertoppen, så på det folkelige område er der også livlig kontakt.

Jeg vil slutte i håb om, at det kommende udvalg velvilligst vil tage mine bemærkninger med på vejen, når det skal til at overveje placeringen af KGH.

Ministeren for Grønland (Carl P. Jensen):

Jeg skal i og for sig ikke knytte ret mange bemærkninger til alle de udtalelser, der er fremsat. Må jeg blot sige til hr. H. C. Toft, og det gælder også andre, der har talt om egnsudviklingshensyn, at jeg har jo klart

erkendt, at egnsudviklingen har sin pris; men jeg mener, at man bør kende denne pris så nogenlunde. Her er jo ikke alene tale om, som det er sagt, at vise politisk vilje, men i vel nok så høj grad om et økonomisk ansvar, ikke mindst på en tid, hvor man kun med megen usikkerhed kan, som jeg har prøvet at fremføre, vurdere problemet i dets helhed.

Jeg vil også gerne pege på, at hvad angår udskibningsekspansionen, som der allerede har været tale om, så er den jo overdraget til et privat stevedorefirma; jeg mente, at denne udvikling måtte kunne være acceptabel, ja, vel ligefrem tilfredsstillende for forslagsstillerens principielle opfattelse, mens forslaget, som det er formuleret, vel nærmere stiler imod en mere koncentreret statsdrift ved at flytte virksomheden ud, hvor der er god plads også til en videre ekspansion af denne fortsatte statsdrift. Her synes jeg, at hr. Damsgaard kom sagen nærmere ved at ventilere spørgsmålet om en hel eller delvis udflytning; det er på det område, jeg mener vi til sin tid må kunne mødes efter den påbegyndte fremgangsmåde med at udbyde skibsekspedition til privat entreprise, også i havne uden for København.

Jeg vil gerne sige, at jeg har ikke taget endelig stilling; men helt i overensstemmelse med betænkningen har jeg peget på de problemer, der viser, at spørgsmålet ikke er så afklaret, som det formodes af forslagsstilleren.

Hr. Evald Kristensen talte naturligvis om Ålborg og Nørresundby som det eneste rigtige sted. Jeg skal dog gøre den bemærkning — den gælder også hr. Chr. Madsen, der talte om ledigheden i november og i vintermånederne — at vinterperioden er jo den, som er særlig alvorlig for Nordjylland, det erkender vi, men vintersæsonen er jo ikke ligefrem højsæson for skibsekspedition, når det drejer sig om Grønland.

Jeg forstår for øvrigt ikke hr. Chr. Madsen, når han talte om, at det var anlægsudgifterne, disse sølle 20 mill. kr., der skulle være en hindring for udflytningen; det er ikke antydnet på nogen måde; jeg har tværtimod sagt, som jeg sagde for et øjeblik siden, at egnsudviklingen må have sin pris. Men jeg ville være betænkelig ved en i sig selv nok så velmotiveret udflytning på et tidspunkt, hvor risikoen for en fejlinveste-